

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

De Amplificatione per definitionem mixtam. Capvt XXIIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

Praeangustus illius sinus, qui sinu suo omnia complectitur.

Incomprehensibili roris vellus, Bethlemitea cisterna, quam velut vite resocillatricem, David desiderauit, & ex qua immortalitatis poculum immortalibus emanauit. Propitiatorm per quod Deus humanam naturam induitus mortalibus innotuit, impollutum illius indumentum, qui lucis vestimento cœfunditur, Deo nullius rei indigo carnem mutuata, quam ipse non habebat.

Atque ut haec definitio ad laudandum, sed etiam ad vituperandum valet, & crebro in eodem genere usurpatur. Sic Basilius definit vanam gloriam γλυκὺν σχέσειν τὸ πνευματικὸν πόθεν, οὐδὲν τὸ ἡμετέρων φυχῶν πόλεμον, τὸν σῆτα τὸν ὄφετῶν, τὸν μῆτα ἀδοκίης τὰ ἱμέτερα καλὰ ληζόμδον, τὸν μείζονας χρισταντα τῆς οἰκείας ἀπάτης δηλητήριον, καὶ τοῦ διανοίας τὸν ἐνθρώπων τὴν ὀλεθρίαν ὄφευοντα κύλικα. Blandum prædonem opulentiae spiritualis, suauem animorum hostem, vermem virtutum, honesta quaque opera cum voluptate deprædantem; quae lethale fraudis poculum melle illin, & meatibus hominum fatalem porrigit calicem.

Quo autem sit securior huius definitionis usus, quatuor notanda sunt. Primum ne nimis longus tractus continuetur, qui affectationem habet, & frigidis plerunque metaphoris est obnoxius. Secundum ut quando ex translationibus haec definitiones constant non sint duræ, morose, putidae, violenter accersitæ. Tertium ut qua copulantur affinitatem quandam, & cognationem habeant, neue de fulgorie in diffimilima queaque raptim incurramus. Quartum ut lectissima quad fieri possit ad has exhortationes afferantur, eaque distributionibus, & antithesis, ut ex superioribus exemplis patuit, varientur.

De Amplificatione per definitionem mixtam.

CAPUT XXIII.

Magnam vim habent ad amplificationem huius loci mixtae definitiones, quales

sunt, quæ primum per negationem sunt, deinde per assertionem, tertio per contrariorum oppositionem: Ostendo exemplo. Cicero in *Ci. in Pis.*

Pisonem. Verum consulem descripturus, quo n. 23. Eu-
sonem hoc nomine indignissimum conuin- sum & orā-
cat, primum ostendit, quid non sit Consul; torium de-
Deinde quid sit: ad summum pugnantium finiendo ge-
conflictum facit admodum ornatum sic, (Quid? nus ex Cé-
tu in liètoribus, in toga, & per texta esse con- cerone.)

sularum putas? quæ ornamenta etiam in Sexto Clodio te Consule esse voluisti. Huius tu Clodiani carnis insignibus consularum decla-
rari putas?) En quid non sit consulatus, non
est toga prætexta, fasces, &c. Iam accipe, quid sit. (Animo consulem esse oportet, consilio,
fide, grauitate, vigilancia, cura, toto denique munere consulatus.) Hæc descriptio consulis ab adiunctis.

Tum ingerit pugnam contrariorum. (Ego Consulem esse putem, qui Senatum esse in re-
pub. non putauit, & sine eo consilio consulem numerem, sine quo Romæ ne Reges quidem esse potuerunt. (Ecce cetera, quæ ille in rebus gestis Pisonis consulis dignitati omnino con-
traria enumerat. Tandem concludit acriter, &
neruose. (Qui latrones igitur? siquidem vos consules, qui prædones? qui hostes? qui prodi-
tores? qui tyranni nominabuntur. Hæc est artificiofissima definitio, & præclarum imitatio-
nis exemplar.

De Amplificatione per contentionem ironi- cam.

CAPUT XXV.

Alius est amplificandi modus per conten-
tionem ironicam, cum res Ironice secun-
dum aduersariorum mentem definitur ab or-
atore. Deinde remoto ioco grauiter, & orna-
tè describitur. Tale est illud Ciceronis pro domo sua ad Pontifices. (An tu P.R. esse putas
illum, qui constat ex ijs, qui mercede conde-
cuntur, qui impelluntur, ut vim afferant ma-
gistribus, ut obsideant Senatum; opeūt quo-
tidie cædem, incendia, rapinas; & iipso in-
clamat, o speciem, dignitatemque P. Romani,
quam Reges, quam nationes exteræ, quam
gentes, ultimæ pertimescant, multitudinem
hominum ex seruis conductis, facinorosis, ex
egentibus congregatam.)

Mox serio definit. (Ille, ille populus est
Dominus Regum, vicit, atq; Imperator om-

XII pium